

Fill Your Own Cup

June Sessions – Session Two – Ruth and Avraham

1) Midrash Rabba on Ruth 2:14

Rebbi Zeira said: This Megillah (Scroll of Ruth) has neither prohibition nor permission, neither impurity nor purity. So why was it written? To teach us the reward for loving-kindness.

מדרש רבה – רות ב:יד

אמר רבי זעירא מגילה זו אין בה לא טומאה ולא טהרה, ולא איסור ולא היתר. ולמה נכתבה? ללמדך כמה שבו טוב לגומלי חסדים.

I. Ruth and Naomi

2) Ruth 1:1-18

In the days when the chieftains ruled, there was a famine in the land; and a man of Bethlehem in Judah, with his wife and two sons, went to reside in the country of Moab.

The man's name was Elimelech, his wife's name was Naomi, and his two sons were named Mahlon and Chilion—Ephrathites of Bethlehem in Judah. They came to the country of Moab and remained there.

Elimelech, Naomi's husband, died; and she was left with her two sons.

They married Moabite women, one named Orpah and the other Ruth, and they lived there about ten years.

Then those two—Mahlon and Chilion—also died; so the woman was left without her two sons and without her husband.

She started out with her daughters-in-law to return from the country of Moab; for in the country of Moab she had heard that the LORD had taken note of His people and given them food.

Accompanied by her two daughters-in-law, she left the place where she had been living; and they set out on the road back to the land of Judah.

But Naomi said to her two daughters-in-law, "Turn back, each of you to her mother's house. May the LORD deal kindly with you, as you have dealt with the dead and with me!"

May the LORD grant that each of you find security in the house of a husband!" And she kissed them farewell. They broke into weeping and said to her, "No, we will return with you to your people."

But Naomi replied, **"Turn back, my daughters! Why should you go with me? Have I any more sons in my body who might be husbands for you?"**

Turn back, my daughters, for I am too old to be married. Even if I thought there was hope for me, even if I were married tonight and I also bore sons, should you wait for them to grow up? Should you on their account debar yourselves from marriage? Oh no, my daughters! My lot is far more bitter than yours, for the hand of the LORD has struck out against me."

They broke into weeping again, and Orpah kissed her mother-in-law farewell. But Ruth clung to her.

So she said, "See, your sister-in-law has returned to her people and her gods. Go follow your sister-in-law." But Ruth replied, **"Do not urge me to leave you, to turn back and not follow you. For wherever you go, I will go; wherever you lodge, I will lodge; your people shall be my people, and your God my God."**

רות א': א – י"ח

א ויהי, בימי שפוט השפטים, ויהי רעב, בארץ; וילך איש מבית לחם יהודה, לגור בשדי מואב-- הוא ואשתו, ושני בניו. ב ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני-בניו מחלון וכליון, אפרתים-- מבית לחם, יהודה; ויבאו שדי-מואב, ויהיו-שם. ג וימת אלימלך, איש נעמי; ותשארו היא, ושני בניה. ד וישאו להם, נשים מאביות-- שם האחת ערפה, ושם השנית רות; וישבו שם, כעשר שנים

ה וימתו גם-שניהם, מחלון וכליון; ותשארו, האשה, משני ילדיה, ומאשה. ו ותקם היא וכלתיה, ותשב משדי מואב: כי שמעה, בשדה מואב-- כי-פקד יהוה את-עמו, לתת להם לחם. ז ותצא, מן-המקום אשר היתה-שמה, ושתי כלותיה, עמה; ותלכנה בדרך, לשוב אל-ארץ יהודה!

ח ותאמר נעמי, לשתי כלתיה, לכנה שבנה, אשה לבית אמה; יעשה (יעש) יהוה עמכם חסד, באשר עשיתם עם-המתים ועמדי.

ט ותן יהוה, לכם, ומצאן מנוחה, אשה בית אישה; ותשק להן, ותשאנה קולן ותבכינה. י ותאמרנה-לה: כי-אתך נשוב, לעמך.

יא ותאמר נעמי שבנה בנתי, למה תלכנה עמי: העוד-לי בנים במעי, והיו לכם לאנשים. יב שבנה בנתי לכן, כי זקנתי מהיות לאיש: כי אמרתי, יש-לי תקוה-- גם הייתי הלילה לאיש, וגם ילדתי בנים

יג הלהן תשבנה, עד אשר יגדלו, הלהן תעגנה, לבלתי היות לאיש; אל בנתי, כי-מר-לי מאד מכם-- כי-יצאה בי, יד-יהוה. יד ותשנה קולן, ותבכינה עוד; ותשק ערפה לחמותה, ורות דבקה בה. טו ותאמר, הנה שבה ובמתך, אל-עמה, ואל-אלהיה; שובי, אחרי ובמתך.

טז ותאמר רות אל-תפגעי-בי, לעזבך לשוב מאחריך: כי אל-אשר תלכי אלך, ובאשר תליני אליו-- עמך עמי, ואלהיך אלהי. יז באשר תמותי אמות, ושם אקבר; כה יעשה יהוה לי,

<p>Where you die, I will die, and there I will be buried. Thus and more may the LORD do to me if anything but death parts me from you. When [Naomi] saw how determined she was to go with her, she ceased to argue with her; and the two went on until they reached Bethlehem. When they arrived in Bethlehem, the whole city buzzed with excitement over them. The women said, "Can this be Naomi?"</p>	<p>זכה יוסיף--כי המות, יפריד ביני ובינך. יח ותרא, כי-מתאמצת היא ללכת אתה; ותחדל, לדבר אליה. יט ותלכנה שתיהם, עד-בואנה בית לחם; ויהי, כבואנה בית לחם, ותהם כל-העיר עליהן, ותאמרנה הזאת נעמי.</p>
---	--

II. Ruth and Avraham

<p>3) Ruth 2:8 - 12 So Boaz said to Ruth, "My daughter, listen to me. Don't go and glean in another field and don't go away from here. Stay here with the women who work for me. Watch the field where the men are harvesting, and follow along after the women. I have told the men not to lay a hand on you. And whenever you are thirsty, go and get a drink from the water jars the men have filled." At this, she bowed down with her face to the ground. She asked him, "Why have I found such favor in your eyes that you notice me--a foreigner?" Boaz replied, "I've been told all about what you have done for your mother-in-law since the death of your husband--how you left your father and mother and your homeland and came to live with a people you did not know before. May the LORD repay you for what you have done. May you be richly rewarded by the LORD, the God of Israel, under whose wings you have come to take refuge."</p>	<p>רות ב:ח-יב ח ויאמר בעז אל-רות הלא שמעת בתי, אל-תלכי ללקט בשדה אחר, וגם לא תעבורי, מזה; וכה תדבקין, עם-נערת. ט עיניך בשדה אשר-יקצרו, והלכת אחריהן--הלא צויתי את-הנערים, לבלתי נגעך; וצמת, והלכת אל-הפלים, ושתית, מאשר ישאבון הנערים. י ותפל, על-פניה, ותשתחו, ארצה; ותאמר אליו, מדוע מצאתי חן בעיניך להפירני--ואנכי, נכריה. יא ויען בעז, ויאמר לה--הגד הגד לי כל אשר-עשית את-חמותך, אחרי מות אישך; ותעזבי אביר ואמר, וארץ מולדתך, ותלכי, אל-עם אשר לא-ידעת תמול שלשום. יב ישלם יהוה, פעלך; ותהי משכרתך שלמה, מעם יהוה אלהי ישראל, אשר-באת, לחסות תחת-כנפיו.</p>
---	--

<p>4) Genesis 12:1-2 1 The Lord said to Abram, Go forth from your native land, from your birthplace and from your father's house to the land that I will show you. 2 I will make of you a great nation, And I will bless you; I will make your name great, And you shall be a blessing. 3 I will bless those who bless you, And curse him that curses you; And all the families of the earth, Shall bless themselves by you."</p>	<p>בראשית יב:א-ג א ויאמר יהוה אל-אברם, לך-לק מארצך וממולדתך ומבית אביר, אל-הארץ, אשר אראך. ב ואעשך, לגוי גדול, ואברכך, ואגדלה שמך; והיה, ברכה. ג ואברכה, מברכך, ומקלך, אאר; ונברכו בך, כל משפחת האדמה.</p>
--	---

III. Avraham and Lot

<p>5) Genesis 13:5 – 12 Lot, who went with Abram, also had flocks and herds and tents, ⁶ so that the land could not support them staying together; for their possessions were so great that they could not remain together. ⁷ And there was quarreling between the herdsmen of Abram's cattle and those of Lot's cattle. — The Canaanites and Perizzites were then dwelling in the land. — ⁸ Abram said to Lot, "Let there be no strife between you and me, between my herdsmen and yours, for we are kinsmen. ⁹ Is not the whole land before you? Let us separate: if you go north, I will go south; and if you go south, I will go north." ¹⁰ Lot looked about him and saw how well watered was the whole plain of the Jordan, all of it--this was before the Lord had destroyed Sodom and Gomorrah--all the way to Zoar, like the garden of the Lord, like</p>	<p>בראשית יג:ה – יב וגם-ללוט ההלך את-אברם היה צאן-ויבקר ואהלים; ו ולא-נשא אתם הארץ לשבת יחדו כיהיה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו: ז ויהי-ריב בין רעי מקנה-אברם ובין רעי מקנה-לוט והכנעני והפדוי אז ישב בארץ: ח ויאמר אברם אל-לוט אל-נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי ובין רעיו כיהאנשים אחים אהבו: ט הלא כל-הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם-השמאל ואימנה ואם-הימין ואשמאלה: י וישאל-לוט את-עויו וירא את-כל-כבר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את-סדם ואת-עמרה כגן-יהוה בארץ מצרים באכה צער:</p>
---	---

<p>the land of Egypt. ¹¹ So Lot chose for himself the whole plain of the Jordan, and Lot journeyed eastward. Thus they parted from each other; ¹² Abram remained in the land of Canaan, while Lot settled in the cities of the Plain, pitching his tents near Sodom. ¹³ Now the inhabitants of Sodom were very wicked sinners against the Lord.</p>	<p>יא ויבחר לו לוט את כל־כפר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו: יב אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הכפר ויאהל עד־סדם:</p>
--	---

<p>6) Genesis Rabbah 42:3 And God said to Abram - God was Angered by Abram! When Abram separated from Lot. God said: You cling to all people, and to Lot your brother you do not cleave?!</p>	<p>בראשית רבה מב:ג וה' אמר אל אברם וגו' - ר' יודה אומר: כעס היה לאבינו אברהם, בשעה שפירש לוט בן אחיו מעמו. אמר הקב"ה: לכל הוא מדבק וללוט אחיו אינו מדבק?!</p>
--	--

<p>7) Genesis 19:36 - 38 ³⁶ Thus the two daughters of Lot came to be with child by their father. ³⁷ The older one bore a son and named him Moab; he is the father of the Moabites of today. ³⁸ And the younger also bore a son, and she called him Ben-ammi; he is the father of the Ammonites of today.</p>	<p>בראשית יט:לו – לח ויתהרין שתי בנות־לוט מאביהן: לז ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי־מואב עד־היום: לח והצעירה גם־הוא ילדה בן ותקרא שמו בן־עמי הוא אבי בני־עמון עד־היום</p>
--	---

<p>8) Deuteronomy 23:4-5 (4) An Ammonite or a Moabite shall not enter into the assembly of the LORD; even to the tenth generation shall none of them enter into the assembly of the LORD forever; (5) because they met you not with bread and with water in the way, when ye came forth out of Egypt; and because they hired against thee Balaam the son of Beor from Pethor of Aram-naharaim, to curse thee.</p>	<p>דברים כ"ג:ד-ה' (ד) לא־יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא־יבא להם בקהל יהוה עד־עולם: (ה) על־דבר אשר לא־קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את־בלעם בן־בעור מפתור ארם נהרים לקללך:</p>
--	--

IV. Ruth as the Model for the Jewish People

<p>9) Ruth 3:9 – 11 "Who are you?" he asked. "I am your servant Ruth," she said. "Spread the corner of your garment over me, since you are a guardian-redeemer of our family." "May the Lord bless you, my daughter," he replied. "This kindness is greater than that which you showed earlier: You have not run after the younger men, whether rich or poor. And now, my daughter, don't be afraid. I will do for you all you ask. All the people of my town know that you are an Eshet Chayil (a woman of valor).</p>	<p>רות ג:ט-יא ט ויאמר מי־את; ותאמר, אנכי רות אמתך, ופרשת כנפך על־אמתך, כי גאל אתה. י ויאמר, ברוכה את ליהוה בתי--היטבת חסדך האחרון, מן־הראשון: לבלתי־לקת, אחרי הבחורים--אם־דל, ואם־עשיר. יא ועתה, בתי אל־תיראי, כל אשר־תאמרי, אעשה־לך: כי יודע כל־שער עמי, כי אשת חיל את.</p>
---	---

<p>10) Proverbs 31:26 She opened her mouth with wisdom; And the Torah of kindness is on her tongue.</p>	<p>משלי לא:כו פיה פתחה בחכמה ותורת־חסד על־ לשונה:</p>
--	--